

LETO (VOL.) XI. AUGUST, 9th 1919. ŠTEV. (NO.) 16.

AVE MARIA

KATOLIŠKI LIST ZA SLOVENCE
V AMERIKI.

Izhaja vsako drugo soboto.
Published every second Saturday by

Franciscan Fathers,

Office of publication.
Des Plaines, Ill. and 1852 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.

"Published and distributed under permit (No. 650) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of New York, N. Y. By order of "the President, A. S. Burleson, Postmaster General."

Pending for transfer from New York post office to Des Plaines, Illinois.

"AVE MARIA"

Office of publication, Des Plaines, Illinois, and
1852 W. 22nd place, Chicago, Ill.

Published every second Saturday in the
interest of the Order of Saint Francis, by the
Franciscan Fathers.

Subscription: \$2.00 per year.

"Acceptance for mailing at special rate of
postage provided for in Section 1103 Act of
"Acceptance for mailing at special rate of
October 3, 1917, authorized on July 26, 1918."

NAROČNIKOM "AVE MARIA" v Cleveland, O.

Kdor želi naročiti ali plačati list ali dobiti
zaostale številke, naj se obrne na zastopnika

F. SUHADOLNIK,

6107 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Naš zastopnik v Clevelandu, Mr. Frank Gaspari, je nevarno zbolel in se nahaja v bolnišnici. Vsem naročnikom ga priporočamo v molitev.

SRČNA ZAHVALA.

Vse darovalcem za katoliški list Ave Maria na praznik sv. Petra in Pavla, to je 29. junija. Vsa dobra srca nisem mogel obiskati, zato pogrešam njih imena danes tukaj; žal, da jih ni! Vem, da pa ne bodo zaostali. Pri prvi priliki mi gotovo tudi oni podarijo po njih zmožnosti, ali pa sami pošljejo na pravi prostor.

Toraj: Bog plačaj vsem!

Frank Gaspari, zastopnik.

Slovensko - Angleški katekizem.

V zalogi imamo še nekaj slovensko-angleških katekizmov.

Knjiga je primerna za šolo in dom.

— Cena 45 centov. —

Naročila naj se pošljejo na

"AVE MARIA"

1852 W. 22nd Pl.

Chicago, Ill

Skoraj pol milijona

SE JE ZBRALO IN RAZDELILO LETA 1918.

SKORAJ TRIČETRT MILIJONA SE MORA ZBRATI LETOS.

NADŠKOF MUNDELEIN PROSI POMOČI; IN TO SAMO ZA REVEŽE!

— ASSOCIATED CATHOLIC CHARITIES DRIVE IS ON! —

Denar se bode porabil: za STAČKE, za SIROTE, za ZAPUŠČENE, za REVEŽE!

POMAGAJ! TEM, KI SI SAMI POMAGATI NE MOREJO!

Ali se ne boš tudi ti pridružil?

V Chicaški nadškofiji Slovenci, oddajte svoje darove v župniščul

ASSOCIATED CATHOLIC CHARITIES, 7 W. Madison St., Chicago, Ill.

LETO (VOL.) XI.

AUGUST, 9th, 1919.

ŠTEV. (NO.) 16.

NAZNANILO.

Celi mesec avgust nam ni bilo mogoče in razni štrajki so zakasnili. Sedaj imamo izdati lista "Ave Maria." — Lepo prosimo že vse v redu in tekom 14 dni bomo nadomestili zamudo. —
ste. Selili smo stroje in vse iz New Yorka

UPRAVNIŠTVO.

Našim naročnikom in prijateljem!

Z današnjo številko naznanjamo svojim dragim naročnikom in prijateljem, da se je list preselil iz New Yorka, iz skrajnega vshoda v središče Amerike, v Chicago, Ill. kamor je že dolgo spadal. Cela zgodovna selitve je ta-le:

Chicaški nadškof, Most Rev. Mundelein pozna naše delo in naše publikacije še kot pomožni škof v Brooklynu. Ko nas je minulega januarja naprosil, da smo

sprejeli župnijo sv. Štefana v Chicago, je takoj izrazil svojo željo, da pride sem v Chicago vse naše podjetje, tiskarna, list i. t. d. Pomišljali smo se sicer prenašati sem, tako daleč, celo stvar, ker je to zvezano z velikimi stroški. Vendar mil. gospod nadškof je takoj priskočil na pomoč in nam pomagal, da smo to dosegli. Ponudil nam je, da se bode vse lahko tiskalo v sirotišnici, v Des Plaines, Ill., kjer

je velika tiskarna in kjer se sirote uče tiskarske umetnosti. To se lahko naredi vsaj začasno. Z velikim veseljem smo seveda sprejeli to ponudbo. In tako je ta številka bila natisnjena že v tej novi tiskarni in tudi od tam razposlana.

Uredniška pisarna lista "Ave Maria" pa je tudi v Chicago na 1852 W. 22 Place, kamor naj naročniki pošiljajo vsa svoja pisma.

To je gotovo velik napredek in velika pomoč pri našem listu!

Zato se čutimo dolžne, da se takoj javno v imenu vseh svojih precej nad 5000 broječih naročnikov prav iskreno zahvaljujemo našemu mil. g. nadškofu za toliko zanimanje za nas Slovence in naš verski napredek v Ameriki in za toliko vspešno pomoč pri našem tako težavnem in trudapolnem delu.

Zadnje tedne smo dobili veliko polen pod noge od strani, od katere smo pričakovali pomoč. Naš urednik je dobil uradno brco od katoliške Jednote in napadel nas je katoliški list. Vendar, kakor do sedaj druge težke ure, katere smo že preživeli in prebojevali v našem delu za blagor našega naroda, za čast božjo, zlasti pa za čast naše nebeške Matere Marije, tako nas tudi te težke ure niso potrle, temveč so nam samo znamenje posebne pomoči božje. Ravno ko smo desegli nov velikanski napredek, ravno v tem, ko smo tako veseli tega napredka, pa ti križi in te brce! Kdo ne vidi samo delo pekla proti delu za Boga! Jeza pekla, da ne more uničiti dela proti sebi!

Gotovo je to zelo bolelo tudi naše naročnike in prijatelje. Vsaj iz številnih pisem, katere smo dobili te dni, razvidimo to, in iz protestov, ki so bili sklenjeni na društvenih sejah ali pa poslani od privatnikov. Vendar lepo prosimo vse naše naročnike, naj bodo z nami vred močnega srca in močnega duha in naj ne klonejo

ne duhom in ne srcem. Ne bojmo se! Bog je z nami! Resnica in pravica je še vedno zmagala! Hinavščina in krivica pa sama sebe preje ali sleje gotovo maščuje! Vse to nam pa samo najjasneje kaže, kako potrebni so nam odločno katoliški listi! Kako potrebno je naše delo! Kako veliko dela je še pred nami! Kako so še pojmi med nami zmešani!

Zato pravimo, dragi prijatelji in naročniki, le krepko se oprimimo drug drugega! Le junaško naprej! Le neustrašeno naprej! Naj se zaganjajo valovi sovraštva in mržnje proti nam in našemu delu! Imamo Mater pri sebi — Mater Marijo! Kjer je Marija — tam je zmaga. In to naj nas tolaži in navdušuje! Recite z nami:

VSE ZA BOGA, MARIJO IN BLJIŽNJEGA!"

Število naših naročnikov je prilšlo do 5000 (reci pet tisoč). Bratje in sestre na delo! Do konca leta jih mora biti 6000! Kajne, da nam boste pomagali?

Ako se nam bode posrečilo dobiti do novega leta to število, upamo pri sedanji ureditvi v tiskarni, da bomo ali list izdajali v POVEČANI izdaji, ali pa VSAKI TEDEN, kakor bodo naročniki sami želeli in sicer ne da bi zvišali sedanjo ceno niti za en cent.

"Ave Maria" bodo razpošiljale sedaj sestre s pomočjo ubogih zapuščenih sirot. S tem bode preskrbljeno, da bode list veliko bolj redno prihajal in ne bode zmešnjav v naslovih in pošiljanju.

Toraj, dragi naročniki: **KREPKO NA DELO ZA VAŠ MARIJIN LIST "AVE MARIA"**

Z BOGOM IN MARIJO ZA NAROD!

SLOVENSKI FRANČIŠKANI

1852 W. 22 PL.

CHICAGO, ILL.

Dvanajstletni Jezus v tempeljih

Vera, Upanke, Ljubezen.

"Toda kaj ukreniti?"

Jasno je bilo, da se Crowbert ne bode mogel več dolgo braniti. In to je sam tudi sprevidel in priznal.

"Ko bi ne bilo tega 'priesta' vmes! Nikdar bi se ne bil udal in zmagal bi bil. Toda sedaj? Priest ima velik vpljiv pri politikarjih. Senator in kongresman naj prineseta v zbornico kake predloge, ki bodo gotovo sprejeti in — premagan sem. Nekaj drugega moramo ukreniti. Toda kaj?"

Dolgo v noč se je tudi tukaj sklepalo in sklepalo, kaj bi bilo najbolje.

"Na vsak način se moram zmaščevati nad Fathrom Dolinarjem. On mora pasti pred ljudstvom v blato. Proč mora iz Washingtona".

"Kaj ko bi ga tožili škofu?"

"Lahko poskusimo. Dobro! Mr. Jones, to naj bode tvoja dolžnost, da greš in ga zatožiš škofu, kako kazi mir v naselbini".

"Toda vrana vrani ne izkljuje očesa", je mislil Crowbert dalje. "Father Dolinar mora dobiti občutno kazen, da bode pomnil, kdaj se je vmešaval v nekaj, česar mu nič mar ni!"

"Ta Karol Modic tudi ne sme biti brez kazni", meni eden izmed 'superintendentov'.

In tako so sklepali dalje. Konečni sklep

je bil pa samo eden — podkupiti "delavske voditelje".

"Ako se posreči Fathru Dolinarju in Karolu ta shod, potem bodo tudi socijalisti udarjeni. Gotovo je tudi njim na tem ležeče, da se to prepreči".

In oglednik, ki se je udeležil posvetovanja pri "delavskih voditeljih", ki je med tem časom prišel poročat, kaj je tam čul, je potrdil to trditev.

"Razburjeni so tam. Prav lahko se bode doseglo. 'Se bomo li mi zastonj trudili?' je rekel eden izmed voditeljev na shodu!"

"Dobro! Kakor nalašč!" pleskne z rokami zadovoljno Crowbert. Takoj jutri skušaj stopiti v zvezo z njimi in izvedti, koliko bi hoteli imeti, da izdajo delavstvo. Povej, da sem pripravljen na videz jih sprejeti in imeti ž njimi konferenco. Seveda, skušaj kolikor mogoče samo voditelju zaupati celo stvar, ker drugače bode preveč stalo. Deset tisoč ti dam na razpolago v ta namen. Kolikor manj dobe ti 'sleparji', toliko več ostane v tvojem žepu!"

"Hvala Mr. Crowbert, zanesite se name!"

"Pa ne pozabi, da mora Father Dolinar biti maščevan in gre to v pogoj te svote!"

"Dobro!"

In tako se je tudi ta seja izvršila v za-

dovoljnost vseh, ki so se je udeležili. — Zlasti pa tovarnarja Crowberta.

“Stotisoč bi rad dal, da jo bode ta ‘priest’ dobil pošteno, da bode pomnil”, je mrmral še ko je legel spat.

“Sodrug Bar in sodrug Plavec imata na logo, da skušata pridobiti Karola Modica na našo stran” je odločil predsednik socialističnega kluba. “Kako bodeta to dosegla je njuna stvar. Prebrisana sta dosti, zaupajmo njima.”

“Dobro! Poskusila bova! Težko delo bode to!”

“Zato ne bode zastonj!”

In res sta šla imenovana na delo takoj drugi dan.

“Najprej ga skušava pridobiti zlepa” sta sklenila in stopila v njegovo prodajalno, ko sta šla mimo.

Karol ju je dobro poznal. Eden, Plavec je bil pred leti celo na stanovanju pri Modičevih. Zato je dobro poznal njiju prepričanje ter se zelo začudil, ko sta stopila v prodajalno.

“Veliko dela?” sta vprašala.

“Da, veliko, hvala Bogu!” odgovori mirno in dela dalje.

“Za te je boljše, ker si sam svoj gospodar, a za nas je težje, ker smo navezani na druge.”

“Se pač ne da pomagati!” odgovori Karol dobro vede, na kaj misli rdečkar. “Vsi ne moremo biti gospodarji.”

“Imaš prav! A tudi delavec je človek.”

“Da, to je res! Zato pa je potreba, da se delavec organizira in združi v obrambo svojih pravic.”

“Da, ravno to hočemo tudi mi!”

“Da, to hočete. Toda ne v korist delavca, temveč v svoje sebične namene.”

“Karol, ti nas sodiš napačno, ker ne poznaš naše stranke. Ko bi ti poznal naš program, kakor ga midva . . .”

“Pojdita, pojdita z vašim programom!

Vaš program je proti delavski!”

“Karol, ti govoriš, ker verjameš, kar ti je Father Dolinar povečal. Karol, ti si pameten mož, čast ti! Samo preveč verjameš duhovnikom.”

V tem je stopila v prodajalno gospa Rупnik in čula zadnje besede

“No, le počasi, rdeča pridigarja. Pri nas se mora paziti, kaj se govori!” ju je zavrnila osorno in odšla v kuhinjo.

“Da, le počasi!” sta mislila oba rdečkarja, “drugače se nama vse pokazi.”

“Vidiš, Karol, sinoči na naši seji smo veliko govorili o žalostnih delavskih razmerah v Washingtonu in potem smo veliko mislili tudi na te. Saj mi nismo proti Father Dolinarju. Mi smo samo proti temu, da bi se on vmešaval v naše delavske razmere”

“To je njegova dolžnost.”

“Ni res! Duhovnik naj ostane v cerkvi!”

“To govorite vi, ki se ga bojite.”

“Nikakor! Kaj se ga bomo bali!”

“Da, bojite se duhovnikov, ker se oni ne dajo tako lahko varati in hitro spoznajo vaše zahrbtne namene. Dokler stoji duhovnik pri delavcu, ga ne bodete tako lahko prevarali.”

“O, Karol, kako si ti še omejen! Zakaj pa Father Dolinar hodi k Crowbertu?”

“Zato, da skuša izposlovati pravico za delavce!”

“Mu ti to verjameš?”

“Da!”

“Jaz pa vem drugače!”

“Ti ne veš nič, če kaj tacega govoriš, vedoma lažeš. Sicer sem pa z vama govtov!” in obrnil se je proč od njih.

“Karol, ti boš še spoznal!”

“Že sedaj vidim! Ko bi le vidva to spoznala, kar jaz!”

“Karol, samo to premisli, da vrana v-

rani očij ne skluje" in odšla sta iz trgovine.

Rdečkarja sta nalašč napeljala pogovor na to stvarino češ — "po kapljici treba dati zdravil našim zaslepljencem" —. Preveč rdečih kapljic naenkrat bi bilo nevarno. Rudečkarja sta šla od tu naravnost v saloon h Karolovemu očetu.

"Pri Karolu sva bila ravno kar," sta nagovorila starega Modica za baro. "Pameten fant je!"

"Da, samo ta duhovnik ga je vsega zmešal!" odgovori oče in zakolne v potrdilo teh besedi.

"Vendar škoda zanj! Tako pametnega človeka bi mi zelo rabili!"

"Da, to ve Father Dolinar, zato je vedno v prodajalni!"

"Toda ne mislite, da bi se ga dalo pribiti?"

"Ne verjamem!"

"Jaz pa mislim, da bi se dalo, ako nama vi pomagata, pa bo šlo."

"Ne verjamem! Midva sva se že večkrat sporekla radi tega. Vendar je raje proti meni nego proti Father Dolinarju."

"Da! Vendar, ali ne mislite, Mr. Modic, da bi tudi pri njem lepa beseda našla lepo mesto, zlasti od vaše strani?"

"Poizkusil sem že vse, toda nič ga ne omaje".

"Poizkusimo! Zvedela sva, da bodo sklicali velik shod proti Crowbertu in zahtevali pravic za delavce. Karol je predsednik pripravljalnega odbora. To bi lahko spravilo celo naselbino na duhovsko stran. Veste pa, da bi vam to silno škodilo v trgovini."

"Ne mislim, da bi moglo to meni škodovati."

"Ne mislite? Ako bi nasprotna stran res dosegla kak uspeh, ali ne vidite, da bi s tem tudi vaš saloon trpel? Vi ste sedaj popolnoma na naši strani, kjer je

vsak pameten človek. Sedaj vse zahaja k vam. Ako se razmere spremene, bo vse drugače."

"Poleg tega pa, Mr. Modic, zaupava vam skrivnost" pošepče drugi, "katero pa ne smete nikomr povedati."

"Saj sem mož!"

"Ali še ne veste, da bodo odprli čez cesto nov saloon, vam v škodo?"

"Kdo?"

"To je tajnost! Samo toliko poveva, da je Father Dolinar zadaj, ki je sklenil vas uničiti!" Tako je lagal rdečkar dalje.

Modic je prebledel. Vstrašil se je. Da, to je prav lahko mogoče. In že je imel v mislih izračunano, koliko njegovih "kostimerjev" bi izgubil, ako se to zgodi.

"Kje ste po to izvedeli?"

"To so zaupne tajnosti, katere vam zaupava, da se bodele vedeli ravnati."

"Kdo pa misli začeti?"

"Tega nisva mogla izvedeti. To bi vam pa najbolje vedel povedati Karol."

"Da! Toda kako izvedeti od njega, ko sva pa skregana."

"Kaj pa ko bi šli k njemu in se poskušali spraviti z njim."

"Bolj težko bi bilo. Zadnjič sva se preveč skregala."

"Jaz pa mislim, da je škoda Karola! Vi ga lahko pridobite na našo stran. Če ga vi ne bodele, kdo drugi ga bo. In tako bodele izvedeli vse te skrivnosti. Karol bi nam lahko veliko pomagal."

Stari Modic je bil pridobljen. Bal se je za svojo trgovino, bal se je tekmeča. Dolgo so se še posvetovali, kako in kaj bodo poizkusili, da pridobe Karola in pri tem pridno zalivali. Posebno rdečkarja se ni sta dala veliko siliti.

"Karol ni hudoben" je bil sklep, "Če se je prav skregal z vami, vendar nikdar ne bo dopustil, da bi vas uničili. Oče ste njegov. Le oprimate se ga, pa ga bodele

pridobili. Mi vam bomo pa od druge strani pomagali.” In zadovoljni so se ločili. Stari Modic je bil vesel, da je izvedel skrivnost, rdečkrja sta bila pa vesela, da sta pridobila krepkega pomagača pri svojih načrtih.

Vsa ta novica o otvoritvi novega slovenskega saloona pa ni bila kar tako iz trte izvita. Več poštenih mož je res že dalje časa mislilo na to, da bi bil še en slovenski salon zelo potreben v Washingtonu. Zlasti bi bil potreben sedaj, ko je Modic stopil popolnoma v rdeči tabor. Noben pošten Slovenec v Washingtonu ni šel rad k Modicu. Vendar preostajalo je samo eno: iti k tujcu ali k Modicu. Modic je postal tudi preveč oblasten. Ker ni pričakoval tekmeča, je nosil glavo pokonci in to se še celo nekaterim njegovim ožjim pristašem ni dopadlo.

Tako so nekateri možje čakali samo prilike, da bi šli v to trgovino. Bilo je slučajno komaj tri dni potem, ko sta bila rdečkarja pri Modicu ko je prišel pošten mož, Mr. Jerman, k Father Dolinarju in ga vprašal za svet.

“Ali ne mislite, da bi bilo dobro, ko bi imela še naša stranka svoj saloon? Modic je popolnoma rdeč.”

“Da! Veliko zla prihaja v naselbino in župnijo po Modicu. Tam se pridno razširjajo protiverski in socialistički nauki.”

“Odločil sem se, da odprem saloon kje blizu tovarne”.

“Odsvetujem vam. Sicer naredite, kar hočete! Vendar, po mojem prepričanju ta trgovina ni za vas.”

“Zakaj ne?”

“Zato, ker poznam vas in poznam te vrste trgovino. Jaz mislim, da bi raje začeli kaj drugega, ako že mislite kaj začeti.”

Vendar se mož ni dal odvrniti od sto-

rjenega sklepa.

“Dobro! Če hočete na vsak način, vam pa Bog daj svoj blagoslov!” je rekel Father Dolinar in začel pogovor o drugih stvareh.

Staremu Modicu radovednost ni dala miru, da bi ne šel poizvedovat kdo bo njegov tekmeč. Odločil se je takoj drugič večer in odšel h Karolu na dom.

Oba, Karol in žena, sta se zavezela, ko sta naenkrat zagledala očeta v hiši. Vsi trije so bili v zadregi.

Karol je bil gentleman dovolj, da je pozdravil očeta in mu segel v roke. Gospa Modic je storila bolj težko, vendar ko ji je oče ponudil roko, mu je tudi ona segla v roke.

“Sedite oče” pravi Karol in sedli so v parlorju.

Dolgo časa se je pogovor vrtel o vsakdanji stvareh. Nihče ni hotel začeti pogovora o tem, o čemer bi vsi trije najraje govorili. Slednjič se je stari Modic ojunčil in povedal po kaj je prišel.

“Vidiš, sin moj,” začel je zelo prijazno. Res morda nisem vsakega koraka dovolj premislil, predno sem ga storil. Toda verjemi mi, da je Father Dolinar sam kriv, da sem šel popolnoma na ono stran. Kaj se je vmešal v moje trgovske razmere! Saj veš, braniti se moram. Sedaj pa čujem, da me hoče popolnoma uničiti.”

“Father Dolinar?”

“Da! Iz zanesljivega vira vem, da je dobil človeka, ki bo začel proti meni nov saloon. Saj veš, da bi s tem meni res veliko škodil.”

“Sicer ne vem, koliko je na tem resnice, vendar oče, če je to res, ste si tega sami krivi. Zakaj pa tako delate?”

In Karol je povedal očetu vse, kaj in kako je mislil.

Dolgo so se pogovarjali. Stari Modic

je bil tako razburjen, da je celo jokal. Karol je bil mehkega srca. Smilil se mu je oče. Modic je obljubil, da se ne bo več mešal v politiko, da bo pustil vero pri miru, da ne bode več napadal Fathra Dolinarja i. t. d. Vse je obljubil. Karol je pa obljubil, da bode poizvedel od Fathra Dolinarja vse, ako je res kaj resnice na tem.

Razšli so se vsi veseli in zadovoljni: Karol je mislil, da je pridobil očeta, oče pa, da je pridobil sina.

Drugi dan je Karol čakal, da pride Father Dolinar mimo, da ga bode vprašal, Toda, kakor nalašč ga ni bilo. Telefoniral mu je popoldne. Tu je pa izvedel, da ga ni doma, da je odšel z doma za več dni. Proti večeru je pa prišla v prodajal-

no soseda.

"Ali ste že čuli, da bo Jerman v nedeljo odprl nov slovenski saloon?"

"Kdo?" vpraša Karol začuden?

"Jerman! Saj ga poznate! John Jerman."

"Tako! Kje ste pa to izvedeli?"

"Popoldne sem bila na tretji ulici, pa sem videla napis na oknu in velik napis nad vrati."

"Kje pa je to?"

"Skoraj ravno nasproti vašega očeta, samo nekoliko hiš bližje tovarne."

Karol je prebledel.

"Toraj je le res" si je mislil. "In Father Dolinar mi ni ničesar omenil. Toraj mi ne zaupa popolnoma. All right!" Bil je užaljen.

(Dalje prih.)

Znamenje in duh žalostnih časov.

Vsepovsodi boljše vize!

V čudnih časih živimo! Povsodi sam prepir, samo sovraštvo, sam upor, revolucije, poboji in umori. Povsod sam nered. Človek bi skoraj ne poznal več sveta! In kam bode še vse to prišlo! Kje bo konec!

Seveda, kdor hoče videti, ta vidi jasno, da vse to ni nič drugega, kakor samo sad modernega brezverstva. Kjer ni Bog, tam je hudič. Kjer je pa hudič, kako naj bode tam mir, kako red, kako ljubezen, kako spoštovanje oblasti, kako pokorščina? ko je pa on največji sovražnik vsega tega in oče vsega, kar je vsemu temu ravno nasprotno?

V Chicagi in Washingtonu so bili zadnje čase veliki plemenski izgredi. Nigri in beli so se spopadli. Že dolge mesece je bila javna tajnost, da I. W. W. in dru-

gi naši boljše viki oborožujejo nigre na eni strani, na drugi pa ščuvajo belo delavstvo na črno. Tu so sedaj posledice. Cel velik del mesta Chicago je bil v obsednem stanju skoraj 10 dni. Celih deset dni so morali beli med črnimi ostati skriti po svojih hišah v vednem strahu pred črnimi. Črni pa med belimi enako pred belimi. Ljudje so se preganjali po ulicah, kakor se preganjajo divje zveri po gozdu. Nad 30 je mrtvih, nekako 500 ranjenih. Cel del mesta je bil požgan sredi temne noči. Naš rojak Štefan Horvat, prekmurski Slovenec, 23 letni krepek fant, je šel v pondeljek 29. julija, na prvi dan izgredov, mirno domov z dela. Na State Street so pa nigri napadli počestno "karo" in začel se je pravi boj. Mortorman in naš rojak sta bila ustreljena in še mrtva so bili po glavi. Veliko jih je bi-

lo težko ranjenih.

Človek brez vere je zver! To se je jasno videlo tukaj. Kdor se enkrat ne boji več Boga, da bi ga kaznjeval, ko mu enkrat ni več svet Bog, potem kaj naj mu je še svetega na zemlji? Nič! Strasti, maščevanjaželjnost, da, živalski človek dobi vlado v njem in potem gorje!

Ta duh boljševizma in upora in nereda, duh autokracije klikarstva, manjšę skupine izkoriščevalcev naroda, ta duh nepokorščine in nepoznanja zakonite oblasti, gre pa rapidno tudi v najširše mase ljudstva. Povsodi ga srečujemo v tej ali drugi obliki. Tako vidimo, da je že zašel v katoliške naše organizacije, naše družine, naše občine. Zato ni ni čuda, da nas naši duhovni voditelji, naši škofje, tako resno svare pred tem duhom, da naj se mu v bran postavimo povsodi in z vso silo. Da, posebno katolikov in katoliških organizacij dolžnost je, da se v tem težkem času postavimo za red in oblast, da se z vso silo vpremo vsakemu uporu in vsaki anarhiji ali vsaki avtokraciji klikarstva. Ako se še katoliki pridružimo tem boljševiškem gibanju, ako se damo zastrupiti še mi, kam bomo prišli? Ako se bodo razširili tudi po naših katol.

občinah in društvih in jednotah ideje upora in nereda, da se bode par našuntanih klikarjev iz same meščevanjaželjnosti vzdignilo in metalo zakonite predstojnike kar meniničebinič, ako nihče več ne bode smel nikogar posvariti, ne da bi se s tem izpostavil raznemu sramotanju, za božjo voljo, kam bomo pa prišli?!

Zato, rojaki, vstavimo se tudi mi med nami z vso odločnostjo in povsodi temu boljševiškem duhu, tej naši moderni nalezljivi bolezni! To je duh luciferjev! Zato z vso odločnostjo proti njemu, pa naj se pokaže kjerkoli, ali doma, ali v občini ali v deželi, ali v društvu, ali pri jednoti! Povsodi delajmo za red in oblast! Kdor pa danes še pospešuje ta luciferjev moderni nauk in ga širi, ta naj vam pa bode kot sovražnik Boga, pa naj se pokaže v kateri koli obliki! Kristusov duh je duh reda, duh pokorščine zakonitim predstojnikom, je duh ljubezni do bližnega. Ta duh nazaj v naša srca! V naše družine! V naša društva! V naše jednote! V naše občine! Drugače pa gremo strašnim časom nasproti!

Katoličanje, zavedite se o pravem času! Z ognem se ni igrati!

Pridite molimo ga!

Rev. J. Plaznik.

2. poglavje.

Naša prva dolžnost do Jezusa v najsvetejšem zakramentu je ta, da verujemo v njegovo pričujočnost.

Da je Jezus resnično pričujoč v najsvetejšem zakramentu, je verski nauk. Dokaz za to imamo v svetem pismu. Tako uči tudi sveta katoliška cerkev.

Ustanovitev tega zakramenta je Je-

zus napovedal s temi besedami: "Jaz sem živi kruh, ki je prišel z nebes. Kdo je od tega kruha, bo živel vekomaj. Kruh, katerega bom jaz dal je moje meso za življenje sveta. Resnično, resnično vam povem, ako ne boste jedli mesa Sinu človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi."

Bilo je na veliki četrtek, na večer pred njegovim trpljenjem, ko je Jezus spolnil

to obljubo in ga vstanovil. Jezus se je vse del, da bi jedel velikonočno jagnje in njegovi dvanajsteri apostoli z njim. Ko so bili pri mizi, je Jezus vzel kruh, ga blagoslovil, razlomil in dal apostolom rekoč: "Vzemite in jejte, to je moje telo!" Vzel je tudi kelih, v katerem je bilo vino, ga blagoslovil, ter dal svojim učencem z besedami: "Pijte iz njega vsi! To je moja kri! Kadarkoli delate, storite v moj spomin."

V svojem prvem pismu Korinčanom sveti apostol Pavel hudo biča one, ki so se drznili približati temu zakramentu z omadeževano vestjo. Daje nam tudi nalogo, da izprašamo svojo vest, predno gremo k svetemu obhajilu: "Kdor bode nevredno jedel ta Kruh ali pil Kelih Gospodov nevredno, bo kriv Telesa in Krvi Gospodove! Naj toraj človek sam sebe presodi in tako naj je ta kruh in pije iz tega keliha!" Tako vidimo, da sveto pismo jasno govori, da je Jezus resnično pričujoč v najsvetejšem zakramentu.

Kljub tem jasnim izrazom si je pa krivoverec Calvin v šestnajstem stoletju upal trditi, da je sveto Rešnje Telo samo podoba, samo znamenje Telesa in Krvi Gospodove. Taka trditev je naravnost v nasprotju z besedami Zveličarjevimi "To je moje Telo! To je moja kri!" Cerkev je obsodila tako trditev na tridentinskem cerkvenem zboru z besedami: "Če bi kdo zanikal, da je v najsvetejšem zakramentu resnično pravo, stvarno telo in kri z dušo in božanstvom Gospoda Jezusa Kristusa in tako cel Kristus, ampak samo znamenje, podoba, pomen, naj bode izločen!"

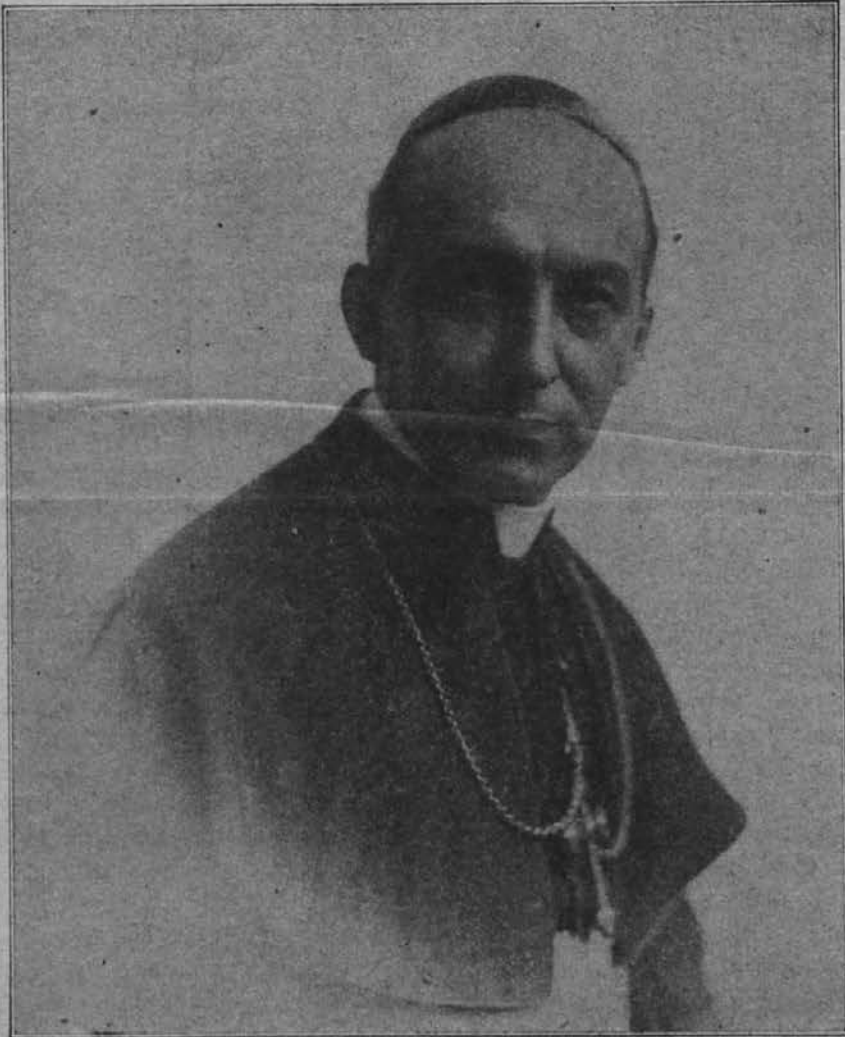
Izza prvih dni krščanstva so verniki vedno verovali, kar uči cerkev. Našteli bi lahko število škofov in cerkvenih učencov, kateri so učili, da je Jezus resnično

pričujoč v tem zakramentu, če bi nas to predaleč ne zavedlo. Namesto tega bomo raje navedli drug dokaz — dokaz Zveličarja samega v zakramentu ljubezni. Imeli bomo večkrat priliko navesti take čudeže. Eden takih čudežev se je zgodil leta 1453 v Turino, ko je bil na papeževem prestolu Nikolaj V.

V neki vasi, po imenu Ekselles na francosko-italijanski meji, v škofiji Suza, je nastal prepir med Piemontezi in Francozi zaradi nekaterih trgovcev, kateri so vgrabili z blagom vred. Nastal je poboj in vas so opleni. Nekaj tatov je šlo tudi v cerkev, kjer so ukradli več dragocenosti, katere rabijo pri bogočastju, med temi tudi moštranco s sveto hostijo. Rop so naložili na mulo in odšli. Šil so skozi Suzo, Viligiono in Rivoli in nič se ni prigodilo, ker je Bog hotel, da vidi več ljudi to, kar se ima zgoditi. Prišli so v mesto Turin do cerkve sv. Silvestra sredi mesta. Mula se tu ustavi in ne kričanje in ne udarci je ne pripravijo, da bi se ganila dalje. Nazadnje poklekne. Sedaj se razpoči vreča, kjer so bile oropane stvari. Iz nje se prikaže monštranca. Začela se je počasi dvigati dokler ni pršla visoko v zrak, kjer je obstala. Od nje so prihajali svetlejši žarki, kakor od poldanskega solnca.

Ta dogodek je privabil veliko množico ljudi. Med drugimi je bil svet duhovnik, Jernej Coccono, kateri je hitro obvestil škofa o tem. Kakor hitro se je škof Mgr. Ludovik Romagnano prepričal o čudežu, je zbral vse duhovnike in šel s procesijo na oni kraj. Tja prišedši so papadali na kolena. Vsi pričujoči so storili isto. Glej, sedaj gre monštranca nižje in nižje, dokler ne obstane v sredi med duhovniki. Hostija pa je zapustila lunulo in ostala v zraku ter razširjala čudovito svetlobo.

(Dalje prih.)

The Most Reverend GEORGE W. MUNDELEIN, D. D.

SLOVENSKA ŽENA

P. B. S.

Pod oblastjo boš moževo in on bo te bi gospodoval.

V poletnem času greš, krščanska mati rada s svojimi otročiči v prosto naravo. Tam se poživiš, odpočiješ in razvedriš ter občuduješ lepoto božjega stvarnika. V naravi je lepo, kjer te vse tako živo spominja na dobrotljivega in vsemogočnega Stvarnika. On je vse tako modro uredil, da more človek, krona vsega stvarstva, srečno, zadovoljno in veselo živeti na svetu.

V naravi se vrši po gotovih zakonih, katere je dal in določil Bog sam, zato tako lep red v vsem, kar vidiš in občuduješ v naravi. Kaj bi se pa naenkrat zgodilo, ako bi recimo, svetovna telesa prenehala tekati po od Boga določenih potih? Takoj bi izginil krasen red v naravi, izginilo bi vse življenje in nastal bi grozen nered in razdejanje.

In kakor bi se zgodilo v naravi, ko bi

prenehala pokorščina do postav, ki jih je določil Bog, istotako bi se zgodila tudi v nravnem in družabnem življenju ljudi. Vzemimo, ljudje bi se več ne zmenili za božje zapovedi, še manj pa za svetne postave, ne hoteli bi več priznati nobene oblasti nad seboj kakor delajo sedaj boljševiki, kaj bi nastalo med ljudmi družega kot strašen nered, zmešjava in razdejanje? To zadostno potrjuje tako ponižana Evropa.

Kakor občudujemo v naravi natanjčno pokorščino do postav, tako mora tudi pokorščina voditi ljudi, ako hočejo srečno in zadovoljno živeti. Da bo pa vsak tako državi kakor cerkvi pokoren je treba, da je vsaka družina šola pokorščine. V družini se mora najprej učiti in vaditi vsako dete v pokorščini. Družini mora pa svetiti s svojim zgledom žena. Ona mora izkazovati pokorščino svojemu možu.

To zahteva izrecno Bog sam od žene. Ze v raju je Bog govoril Evi, materi vseh ljudi: "pod oblastjo boš moževo in on bo tebi gospodoval". V novem zakonu piše prvak apostolov sv. Peter: "Žene naj bodo podložne svojim možem." In "Žene bodite podložne možem kakor se spodobi v Gospodu." Kaj tad spominja apostol Pavel zakonske na razmerje, ki vlada med Cerkvijo in Kristusom, vne-majoč jih k posnemanju. Kako zvesto pokorna je cerkev Kristusu! On ji je dal silno težko zapoved govoreč apostolom: "Pojdite po vsem svetu in učite vse narode in krščujte jih v imenu Očeta in Sina in Sv. Duha, učite jih spolnjevati vse, karkoli sem vam zapovedal." Od kar stoji svet ni bilo dane težje zapovedi

kot je ta. Nobenemu povelju se ni bolj protivilo kot temu. Več zaprek in upora ni skusilo nobeno povelje in to od zečetka sv. Cerkve do danes. Pa za vse te zapreke in težave, katere ji napravlja svet, se sv. Cerkev ne zmeni. Obdana povsodi in sovražena od nasprotnikov, ona mirno pa odločno nadaljuje svoje delo ter poučuje nehvaležne ljudi.

Premišljuje to pokorščino sv. Cerkve do Kristusa zakliče sv. Janez Krizoston ženam: vam velja beseda: Kakor je cerkev pokorna Kristusu, tako morate ve žene biti pokorne svojim možem. Kakor ljubi sv. Cerkev svojega božjega ženina in mu je zvesto udana, tako mora tudi krščanska žena ljubiti svojega moža in svojo vdanost do njega razodevati s tem, da mu je pokorna v vsem, kar ni proti božjim zapovedim in njeni vesti.

Da mora žena izkazovati svojemu možu pokorščino to zahteva zdravi razum in naziranje vseh narodov. Bilo bi pač narobe svet, ako bi hotela kaka napredna "rdeča" ženska misliti in govoriti: Ej, kaj sestre, ne držite se svojih zastarelih nazarov in običajev. Ti niso več za dvajseto stoletje, v katerem ima žena ravno iste pravice kot mož, kar je žena, to je mož, tako pravi sv. Ambrož." Takim rdečkaricam rečem, ako nočete več spoštovati tega, kar vam govori sv. pismo, pa poslušajte vsaj zdravo pamet in zgodovino.

Vsaka družba, ki hoče doseči določeni namen, mora pred vsem imeti skupno vrhovno vodstvo, mora imeti avkoriteto, kateri se pokorijo člani družbe. Tako je tudi v zakonu, kjer se sicer mora vse vršiti sporazumno, v edinosti in ljubezni, pa tudi tu nastanejo lahko različni nazori in mnenja. Zato mora biti tudi v zakonu neka oblast, mora biti nekdo, ki ima pravico, da ima zadnjo besedo. On določi kaj in kako se ima storiti, drugače

je popolnoma nemogoče vsako enotno in vspešno delovanje. In kjer tega ni, tam ni sreče in zadovoljnosti, tam ni blagoslova božjega.

Komu pa naj pripada ta pravica? Možu in ženi? To ti, krščanska žena, pove zdrav razum, to ti potrjuje zgodovina človeškega rodu, da edino možu. Priznati se mora spretnost, sposobnost ženi, da ona v marsičem nadkriljuje moža zlasti, kar zadeva čednost, ki je bolj domača, bolj prirojena ženi kot možu; toda z ozirom na one lastnosti in prednosti, ki morajo odlikovati vladarja, pa daleč prekosi mož ženo; zato je kakor kaže zgodovina vseh narodov mož glava družine in to ne samo pri katoličanih, temveč in posebno pri drugovercih, pri turkih in poganih, pri njih ni žena, katerih jih ima lahko več, drugega kot dekla in sužnja.

To je pa tudi ženi sami v največjo korist ako je pokorna možu, ker s tem pridobi žena posebno blagodejen vpljiv ne samo na moža, ampak na celo družino. Četudi je mož že po svoji naravi ponosen, svojeglaven, vendar se ne bo mogel dolgo ustavljeti ženi, ki ga vboga in posluša. In ravno s tem kliče žena božji blagoslov nase in na vso družino. Tako se razlaga velika moč, velik vpljiv, ki ga ima pokorna žena pri vseh v družini, posebno pa pri možu. Neka cesarica starih časov, ki je imela veliko veljavo pri možu, je bila vprašana, kako je dosegla tolik vpljiv pri cesarju. Rekla je: s tem, da si prizadevam storiti to, kar se dopade možu. Sv. Klotilda je bila svojemu možu kralju Klodviku v vseh dovoljenih rečeh nad vse pripravljena mu vstreči. Zato je rekel tole lepo besedo o njej: "Klodvik je podjarmil sovražnike, premagal narode. Klotilda je premagala Klodvika" Da, ta mirna in res ženska podložnost je tista čednost, katera je njej sami v čast, s kate-

ro razodeva svoj velik vpljiv v družini, s katero dela čudeže.

Ako hočeš, krščanska žena, doseči to moč, ta vpljiv posebno na moža, skleni, da boš z veseljem in natanjko pokorna

svojemu možu. Saj to ti pravi tvoja lastna korist, to te uči zgodovina, tvoja lastna pamet in Bog in tudi tebi bo veljala beseda Modrega: "Pokoren človek bo govoril o zmagi."

Društva krščanskih mater.

Mesec september je glavni mesec za društvo krščanskih mater.

Ta mesec je posvečen posebni časti Marije, Mater sedmerih bolečin.

Ta mesec je nekaka šola za društvence teh materinih društev, ko naj bi vse matere hodile vsaki dan s kako kratko pobožnostjo k nebeški Materi se učiti potrpežljivosti, modrosti, previdnosti, gorečnosti, pobožnosti, prave ljubezni do otrok i. t. d. pred vsem pa ljubezni do Marije.

Katera prava in dobra krščanska mati se ne zaveda teže svojih odgovornosti katere ima na svojih ramah? Katera mati se pa ne zaveda tudi svojih slabosti, svoje omahljivosti pri izvrševanju teh svojih dolžnosti?!

Mati v svoji družini, vzlasti ako ima večje število otročičkov, je prava mučenica. Koliko grenkih ur pretrpi! Koliko težav mora prestat! Kolikrat njeno sree obupuje! Kolikokrat je razočarana. Da, samo materino sree ve za vse to. Drugi težko razume vse te križe in nadloge!

Kako potrebno je toraj to materino srce tolažbe!

In kako sladka je tolažba, katero more dobiti materino srce ravno pri objokani materi Mariji!

Neki dobri, krščanski materi je Bog zapal veliko število otrok. Dvanajst jih je sedalo vsaki dan okrog njene mize. Kaj se pravi imeti dvanajst otrok, to ve ona mati, ki jih je toliko izredila in vz-

gojila. In ta uboga mati je obilo skusila to težo. Živeli so v velikem mestu. Mož tudi ni bil tak, kakoršen bi moral biti. Malo se je zanimal za dom in le pogostokrat se je udajal pijači. Toda revica ni imela na svetu nikogar, kjer bi bila našla vsaj kapljico tolažbe v svojih stiskah. Vendar bila je dobra žena, ki je ljubila mater Marijo. Kot članica društva kršč. mater se je naučila posebno ljubiti Marijo, Mater žalosti. In čujte, matere, kaj piše ta mati:

"----- Obupati bi morala, ko bi se ne bila naučila iskati tolažbe pri Mariji. Nikogar nimam, da bi mu potožila svoje gorje! Nikogar nimam, ki bi me razumel in ki bi imel sočutje z menoj. Če prijateljem potožim, zdi se mi, da mi še privoščijo. Če možu potožim, še godrnja nad menoj. Otrokom potožiti ne morem. In tako hitim vsako nedeljo popoldne v cerkev pred kip Zalostne M. B. In povem vam, da grem vselej tako potolažena in pokrepčana domov, kakor bi nobenega križa več ne čutila. Par vzdihov in nekoliko solza pred Marijo, pa vse tako lahko prenesem in pretrpim!"

In to ne čuti samo ta slovenska mati. To čuti tisoče in tisoče njenih sotrpink in stanovskih somučenic.

Zato, vidiš, slovenska mati, mesec september je šola tudi zate! "Marijin tečaj" je, ko te vabi Marija, tvoja ljubeča mati v svojo šolo! O. mati, pojdi, pojdi

tudi ti tja! Pojdi se učiti vsega, kar ti je potreba za tvoj stan! Predvsem pa pojdi po tolažbo.

Morda ne verjameš tem besedam?

Potem pa rečem samo tole:

“pojdi in poskusi sama!”

* * *

Imamo trinajst slovenskih podružnic materinih društev po slov. naselbinah. Nekatero jako lepo napredujejo! Obilne so društvene koristi, katere članice sprejemajo od tega društva! Druge pa zopet spe. Kakor kup slame so zagorele, velik je bil plamen prvega navdušenja. Toda slama je pogorela in danes — samo tli še! Shodov ni več, skupnega obhajila že dolgo niso imele, sv. maše se več ne opravljajo.

Mesec september je mesec, ko treba novega goriva priložiti na to žrjavico pogasle prve gorečnosti. Matere, na noge! Povzdignite zopet svoje društvo! Ta mesec se mora veše društvo poživiti in prenoviti!

* * *

Mesec september je pa tudi mesec za nabiranje novih članic.

Koliko naših mater bi bilo najboljših članic materinega društva! Koliko bi jih izvrstno delovalo za prospah društva! Koliko bi jih našlo veliko tolažbo in srečo v tem društvu, ko bi ga poznale!

Toda nekaj novega so med nami ta društva! Doma jih nismo poznali. Tudi tukaj v Ameriki so bila nepoznana do najnovejšega časa. Zato pa ker jih ne poznajo, ne vidijo njih koristi, in ne čutijo v sebi potrebe po njih.

Zato pa je dolžnost članic, da agitirajo za svoje društvo, da seznanijo vse svoje prijatelje s tem društvom. Kakor hitro bode pa mati spoznala potrebo in korist tega materinega društva, se mu bode

pa gotovo pridružila.

Matere podružnic materinih društev, naj josebno pazijo, da poskrbe vsaki mesec gotovo vsaj eno sv. mašo za društvene namene. Koliki blagoslov so že te svete maše, za celo društvo, za posamezne članice in za celo naselbino.

Podružnice naj pazijo tudi, da se bodo opravljale sv. maše, molitve in pobožnosti tudi za umrle članice.

Materina društva so tudi nekaka zavarovalna Jednota za članice, kjer si društvene sestre zagotovijo “duhovno podporo” po smrti. Koliko mater umrje, da se za nje ne zmoli niti en “očenaš.” Grob se zapre — mati se pozabi.

Materino društvo pa ne sme pozabiti svojih članic. Pri vsakem skupnem sv. obhajilu, pri vsakem shodu, pri vsaki sv. maši se jih mora društvo spominjati.

— o —

Iz urada dr. Krščanskih mater, New York

Sporočam vsem društvencam, da se bomo tudi letos pripravile na glavni letni društveni praznik Marije Sedem Zalosti s sedemdnevnicco in na tretjo nedeljo v septembru bomo imele skupno sv. obhajilo med sv. mašo ob 7. zjutraj. Naj se vsaka društvenica zagotovo udeleži sedemdnevnicce zvečer ob tri četrt na osem ter naj prejme na glavni praznik sv. obhajilo. Vsaka sestra naj se zaveda dolžnosti, katere je obljubila spolnjevati pri sprejemu. Katera bi ne hotela tega spolniti, ta ne zasluži, da bi bila še nadalje v prelepem društvu. V slučaju da je kaka društvenica zadržana, naj se javi duhovnemu vodji.

Nadalje bomo imele tudi letos “družinski večer”, ta pa bo četrto nedeljo dne 28. septembra. Ob 4. uri popoldne bo v cerkvi pobožnost, potem bo pa v dvorani mična zabava, h kateri vljudno povabim vse rojake vel. New Yorka. Odbor bo vse sto-

ril, da bo res domača in poštena zabava.

Toraj na veselo svidenje

Za društvo Krščanskih Mater.

Mary Jazbec, tajnica.

—o—
Slovenskim materam v Chicagi in okolici.

Nše društvo Krščanskih mater pri župniji sv. Stefana na 1854 W. 22 Pl., Chicago, Ill. bode slovesno praznovalo svoj glavni društveni praznik Zal. M. B. prvo nedeljo meseca oktobra t. j. 5. oktobra. S sledečim vspešnim.

1. Devetdnevica pred praznikom se bode začela v nedeljo pop. ob 2. uri in se bode vršilo vsaki večer celi teden ob pol osmih z večerno pobožnostjo.

2. V nedeljo, 5. oktobra zjutraj med prvo sv. mašo ob pol osmih zjutraj bode slovesno sv. obhajilo vseh društvenic. Vse molitve in pesnice bodo matere opravile popolnoma po obredniku.

Popoldne ob 2. bode slovesen sklep devetdnevnic, sprejem novih člani, obnovitev posvetitve mater prebl. devici Mariji, procesija, in stanovski poduk za vse matere.

Vabijo se tudi vse matere iz okolice na to lepo pobožnost.

—o—
Gilbert, Minn. — Nobeden se še ni oglašil iz naše naselbine, kako smo rojaki obhajali dva lepa dneva 3. in 4. avgusta. Ta dva dneva bosta ostala v trajnem spominu, kar jih je naredil Gospod Bog. 90 nedolžnih src se je prvokrat bližalo k ol-

tarju Gospodovem, da so zavžili angeljski kruh. O srečne, presrečne duše, kako še na duši, ko so šle nasproti nebeškemu so bile že lepe na zunaj. Kako veliko lepženinu, Ljubitelju nedolžnosti.

Dne 10. avgusta je pa 212 oseb sprejelo zakrament sv. birme. Stirje tuji duhovniki so pomagali našemu škofu. Gotovo je bilo to velik trud za g. župnika, da je pripravil toliko otrok za oba sv. zakramenta. To je bil dan veselja za nas odrasčene, ko smo se zamislili nazaj v nekdanja leta, ko smo bili enako srečni. — Tebi list "Ave Maria" pa želim, da bi te vse slovenske družine čitale. Vse čitatelje pa lepo pozdravljam.

Frank Ulčar.

—o—
Chicago, Ill. — Desetletni račun Bratovščine presv. Srea Jezusovega, ki je bilo ustanovljeno 1. avgusta 1909. V teh desetih letih je društvo sprejelo v denarju \$ 448.75. Stroški v teh desetih letih so bili:

Za maše (vsak mesec in za umrle sestre) -----	\$130.00
Za cerkev Sv. Stefana (dar) ----	\$160.00
Za cvetljice umrlih članic -----	\$ 14.00
Darilo bolni sestri A. S. -----	\$ 5.00
Za križe in druge stroške -----	\$ 24.75
Za knjige, svetinje in rožne vence	\$ 20.00

Desetletni stroški	\$354.15
Ostane čistega v blagajni	\$ 94.60
August 1. 1919.	Johana Bonča.

Novi Molitvenik "Ave Maria" z velikim debelim

tiskom smo začeli razpošiljati. Da ustrezemo našim rojakom, ki so vedno povpraševali po molitveniku z velikim tiskom, smo se odločili ga natisniti. Ker se ni- smo mogli podati v velike stroške pri sedanji draginji papirja, zato smo ga tiskali le omejeno število. Molit- venik je priročne žepne oblike, tiskan na fin tenak pa- pir in obsega 260 strani. Vezava je trojna, namreč v platno z rdečo obrezo, cena 70c. v usnje vezan z zlato o- brezo, cena \$1.00. Vatirane platnice v usnje vezan z zla- to obrezo, cena \$1.25.

"AVE MARIA"

1852 W. 22nd Place

Chicago, Ill.

Zbirka vseh sloven-
skih mašnih in nabožnih
pesmi. Primerna zlasti
za šolsko mladino. Pe-
smi so brez not. Kniž-
ca trdo vezana vela

35 centov.

Naroča se pri našem
upravništvu.

ALI SI SE ŽE NAROČIL NA

KNJIGE ZVEZE KATO-
LIŠKIH SLOVENCEV ?

ŠE JE ČAS, DA SI JIH ZAGOTO-
VIŠ.—ŠTIRI ZANIMIVE KNJIGE S
POŠTNINO VRED STANEJO SAMO

\$ 1.25

KUPUJTE WAR SAVINGS STAMPS!

Za vse Ljudi in za Vse Slučaje!

Gotovo je, da imam največje prodajalne in najbolj založene z različnim blagom, za slovenske gospodinje in gospodarje, pa tudi za ženine in neveste, ker imam fino pohištvo in druge potrebne reči.

PRVE SO GOSPODINJE, katere dobijo pri meni najboljše peči, preproge, lino-leum, posodo, vozičke, zibe, blazine, omare in drugo.

GOSPODARJI VEDO, da imam raznih barv, železja, ključavnic, cevi za plin, stekla, korita in drugo vedno v zalogi.

NOČ IN DAN pa imam otvorjen pogrebni zavod z "AMBULANCAMI."

Trije ambulančni in holniški avtomobili so vedno na razpolago za vsaki čas, za vsako nezgodo ali bolezen.

Največji pogrebni zavod, v katerem izvršujemo vsa dela v največjo zadovoljnost naroda.

Oba telefona noč in dan:

Bell: Rosedale 1881.

O. S. Princeton 1381.

ANTON GRDINA, TRGOVEC IN POGREBNIK

6127 ST. CLAIR AVENUE.

SEIZ BROS.

Priporoča vsem slovenskim duhovnikom svojo veliko izbiro nabožnih knjig v vseh jezikih, vseh cerkvenih potrebščin, kipov, podob, svetinjic itd.

Priporoča se tudi vsem slovenskim društvom pri nakupu zastav in društvenih znakov.

21 BARCLAY STREET, NEW YORK

Telefon, 5985 Barclay.

Slovenski zobozdravnik

Dr. M. Josip Pleše

Ordinira od 10. ure zjutraj do 8. ure zvečer.

Ordinira tudi izven določenih ur po dogovoru.

Specialist in Bridge Work and Gold inlays.

248 E. 72nd STREET, NEW YORK CITY

Severova zdravila yzdržujejo
zdravje v družinah.

Driska

je poletna potožba, ki izhaja iz raznih vzrokov. Mnogokrat ima svoje vzroke vsled vživanja nezrelega sadja ali zelenjave. V vsakem slučaju je to znak mizerije, ki je bolesta in ne prijetna. Ustavite jo. Rabite

Severa's Diarrhoea Remedy

(Severovo Zdravilo zoper drisko). Njena vrednost je preiskušena v zdravljenju driske, colice, poletnih potožb, želodčnih krčev in raznih notranjih neredov. Dobro je za otroke in odrasle. Cena 30c in 20c davka. Naprodaj v vseh lekarnah. Odklonite imitacije.

W. F. SEVERA CO.
CEDAR RAPIDS, IOWA